

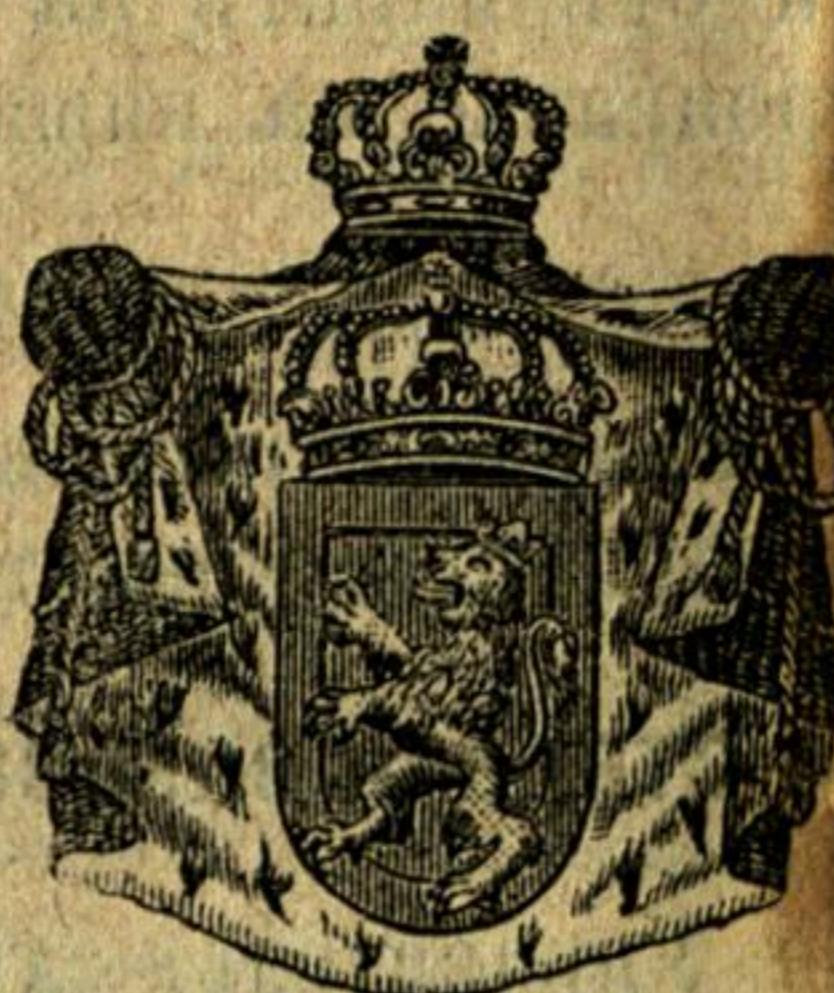
ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

„Държавенъ вѣстникъ“

ще излѣзва

за сега дваждь въ седмицата:
въ Срѣда и Сѫбота.

Поръчки и писма
за „Държавенъ вѣстникъ“
се испрашватъ
до Администрацията
въ Министерството на Народното Просвещение.

Цѣната на
„Държавенъ вѣстникъ“
за до 1-ий януари Е:
Въ Княжеството 10 фр.
За граница 12 ”

ЗА ВСЯКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща:

За единъ гармонъ редъ за първите
три нюти по 30 сант., а за всякий
послѣдующи — 20 сантима.

Година II.

София, срѣда 10-ий декември 1880 г.

Брой 90.

Министру Иностранныхъ Дѣлъ, Стойчеву
Болгарія, Софія.

Глубоко признателенъ жителей Плевны за память ихъ обо мнѣ, счастливъ что Господъ сподобилъ и меня принять свою лепту по освобожденіе многострадального города.

Тиверъ 15 Дек. 1880 г.

ГУРКО.

Болгарія Софія, Министру Иностранныхъ
Дѣлъ, Стойчевъ.

Въ Зимнемъ дворцѣ утромъ былъ молебенъ а въчеромъ обѣдъ на сто пятьдесятъ лицъ участвовавшихъ при покорѣніи Плевны. Мы вспомнили знаменательное событие и искренно пожелали мирное и благодѣнственное преуспѣніе Болгаріи.

С. Петербургъ 13/Дек. 1880

Графъ ТОТЛЕБЕНЪ

Извѣстия отъ двора на
НЕГОВО ВІСОЧЕСТВО.

Въ сѫбота на 29-й ноември, новоизначеното Министерство се представи на Негоно Височество въ особна аудиенция.

На 1-й текущий, се държа въ Дворецъ Министерски Съвѣтъ подъ предсѣдателството на Негоно Височество. Послѣ това Г. Министъ на Външнитѣ Работи се прие отъ Негоно Височество на аудиенция за докладъ.

Въ вторникъ на 2-йт. Г. Военниятъ Генералъ Ернротъ се прие отъ Негоно Височество въ редовна аудиенция.

На 3-й Г. Каравеловъ, Министъ на Финанси, се представи за докладъ при Негоно Височество.

На 4-й того, Т. Т. П. П. Видински Антимъ, Доростолочервенски Григорий, Преславски Симеонъ, Софийски Мелетий, Кюстендилски Иларионъ, Самоѣовски Доситеи, Охридски Никонаилъ, Скопски Кирилъ, Епископъ Евстатий, Епископъ Климентъ, и Т. Т. В. преподобие Архим. Константинъ, Кирилъ, Методий, и свѧщ. Тилевъ биоха приети отъ Негоно Височество въ особна аудиенция. На сѫщий денъ Г. А. Белдимано, бивший секретарь и управляющи на Ромжнското Агенство въ София, се представи на Негоно Височество Князъ въ частна аудиенция.

Негоно Височество благоволи да посѣти Г. Военниятъ Генералъ Ернротъ.

Въ петъкъ на 5-й се прие въ редовна аудиенция отъ Негоно Височество, предсѣдателъ на Министерски Съвѣтъ Г. П. Каравеловъ.

На 6-й вечеръ обѣдъ при Негоно Височество на който имаха честъта да бѫдѫтъ поканени, Г. Военниятъ Генералъ Ернротъ, Г. Белгийски Дипломатически Агентъ съ Госпожата си, Г. Австрийски Дипломатически Агентъ, Германски Дипломатически Агентъ, Г. Стойчевъ, Министъ на Външнитѣ Работи и на Исповѣданіята, Г. Д-ръ Петровичъ съ Госпожата си, и Г. Д-ръ К. Стоиловъ Началникъ на Политический Кабинетъ на Негоно Височество Князъ.

На 6-й Г. Австрийски Дипломатический Агентъ има честъта да бѫде приетъ отъ Негоно Височество въ частна аудиенция.

Вечеръта Негоно Височество благоволи да почете съ присъствието си представлението и увѣснението което даде Г. Ласелъ, Английски Дипломатически Агентъ.

Въ недѣля на 7-й Г. Струца, Ромжнски Дипломатически Агентъ, който се е завърналъ на поста си има честъта да бѫде приетъ отъ Негоно Височество въ частна аудиенция.

На 8-й Г. Стойчевъ Министъ на Външнитѣ Работи има по дълга аудиенция при Негоно Височество. Има честъта да бѫдѫтъ тоже приети отъ Негоно Височество въ частна аудиенция, Г. Г. Австрийски и Германски Дипломатически Агенти, и Г. Лишинъ управляющи Российското Дипломатическо Агенство.

Г. Военниятъ Министъ биде приетъ на аудиенция за докладъ.

По Военното Вѣдомство.

УКАЗЪ

№ 133

НІЙ Александръ I

Съ Божия милостъ и волята народна

Князъ на България.

Народното Събрание прие, НІЙ утвърдихми и утвърдявами слѣдующия

ЗАКОНЪ

за

НАРОДНОТО ОПЪЛЧЕНИЕ.

Общи основания.

Чл. 1. Въ Народното Опълчение постъпватъ всички изобщо мъже, които сѫ по-млади отъ четиридесетъ години, способни да владѣятъ оръжие и които не сѫ на служба въ войските или запаза; само болѣсть и физически недостатки могатъ да освобождаватъ отъ личното испълнение на военния тегоба въ опълчението.

Чл. 2. Опълченца не може да се откажва отъ занятията си, за да участвува въ военните упражнения повече отъ петдесетъ дни въ годината, отъ които дѣлничните не трѣбва да бѫдатъ повече отъ десетъ дни и не повече отъ седемъ дни на редъ.

Чл. 3. Събирането на опълчението за по-продължително време може да стане само тогава, когато Държавата се заплаща отъ нѣкоя голѣма бѣда. Въ такъвъ случай опълчението се свиква по представлението на Министерски Съвѣтъ, съ Княжески Указъ.

Чл. 4. Опълченците получаватъ отъ хазната оръжие и боеви запаси. На военни упражнения ходятъ въ собствено си обѣлъко и се съдѣржатъ на своя сѣтка. Въ извѣнредни случаи (чл. 3), когато опълченците се свикватъ за време повече отъ една недѣля, тѣ получаватъ съдѣржанието си отъ хазната чрезъ общините.

Чл. 5. Испълнението на длѣностите въ опълчението е гражданска обязанност на всѣкіи Българи и не дава право за парично възнаграждение. Обучението въ военно дѣло се произвежда отъ особни инструктори, които се наематъ отъ пустинитѣ въ запазъ долни чинове и на които отъ хазната се плаща не повече отъ 240 лева въ годината всѣкому; но мѣстните комитети и самите общини, въ обязанностите на които влизат и наемането инструктори, могатъ да намаляватъ и увеличаватъ платата и числото на инструкторите, но въ последния случай си изнамѣрватъ источници.

Въ нѣкои случаи, когато близо до мястото на обучението сѫ расположени войски, мѣстните комитети могатъ да се обрѣщатъ съ ходатайство въ Военниото Министерство и да просятъ назначаването на учители отъ другините, но назначаването вече зависи напълно отъ благосъмрението на Министъ.

Чл. 6. Испълнението на караулната служба при тѣници, затворници, при обществените складове и казненчействата, може да се възложи въ особни случаи и на опълчението, но не другояче, освѣтъ по представлението на Министерски Съвѣтъ и Княжески Указъ.

Чл. 7. Правителството опредѣля мястата, върху които се разпространява дѣйствието на настоящия законъ,

както и времето, отъ което той влѣзва въ сила въ всѣко едно място.

Чл. 8. За военните упражнения, всичкото Ближество се дѣли на военни райони, границите на които съвпадатъ съ границите на Окружията.

Чл. 9. Най-висока инстанция по дѣлата на опълчението е Министерски Съвѣтъ, който рѣшава по доклада на подлежащия Министъ, въ важните случаи всичките спорни въпроси.

Чл. 10. На Министерски Съвѣтъ подлежатъ:

а) Утвърдяване мястните комитети по представление на Окружните управители, които сѫ длѣжни да представятъ лицата, които сѫ получили най-много гласове.

б) По въпроси и жалби, които се отнасятъ до неправилни дѣйствия на комитетите, Министерски Съвѣтъ има право, като се докажатъ подобни неправилности, да смѣни комитета или въ цѣлъ му съставъ или отдалено нѣкои отъ членовете му, като въ сѫщото време предлага на население да си избере други;

в) Разглѣда всѣкакви недоразумѣнія, които могатъ се случи между комитетите и мѣстната администрация.

Чл. 11. Въ Военното Министерство се създѣтаватъ всичките дѣла по опълчението въ чисто военно отношение, за което и въ случаи на нужда може да се назначи или отдалено лице за начальникъ на опълчението, или пакъ отдалено управление.

Чл. 12. Въ обязанностите на Военното Министерство надлежи:

а) Назначение на окружни военни начальници;

б) Изработване програма за военното обучение;

в) Снабдяване опълчението съ оръжие и патрони;

г) Наблюдава да се държи оръжие съ исправностъ;

д) Контролира успѣха на военното обучение на опълчението, за която щѣлъ могатъ да бѫдатъ командирани отдалени лица, за да произвеждатъ смотри.

Чл. 13. По всичките горбизложени въпроси, а тѣ и за други, които могатъ отъ ново да се появятъ, Военното Министерство получава доносения, а съвѣти си решенія и распореждания предава посредствомъ окружните военни начальници.

Чл. 14. Надъ опълчението въ всѣкіи окрѣгъ управлява окрѣженъ комитетъ състоящъ: отъ единъ подпредсѣдател и четири членове, които се избиратъ съ тайно гласоподаването отъ главатарите (четниците и подчетниците) на четите въ окрѣга.

Чл. 15. Въ вѣдението на тѣзи комитети, преимущество лѣжи обязанността да опредѣлятъ всичките тѣости, както лични тѣй сѫщо и имущественни, на които ще подлежи населението въ окрѣга, по службата си въ опълчението.

Чл. 16. Членовете на комитетъ се избиратъ за една година, но съгѣдъ свършването на годината, могатъ отъ ново да бѫдатъ избрани.

Чл. 17. Членовете на окрѣжните комитети получаватъ по четири лева въ день, когато у тѣхъ происходятъ засѣданія; окрѣжните комитети сами разглѣждатъ жалбите противъ свои членове, а жалбите противъ цѣлия комитетъ се подаватъ въ Министерски Съвѣтъ, който ги разглѣжда и рѣшава.

Чл. 18. При постъпването въ Окрѣжни Комитетъ, членовете, както и окрѣжни военни начальници, даватъ клѣтва за правилно и безпристрастно исполнение длѣностите си.

Чл. 19. Окрѣжниятъ комитетъ е длѣженъ да прави расписанието на упражненията въ окрѣга; това расписание се приготвя за цѣлъ мѣсецъ и се съобщава на сопствите и инструкторите.

При съставянето рѣченитѣ расписания, окрѣжниятъ комитетъ трѣба да има предъ видъ, че презъ цѣлата година трѣба да бѫдатъ не по-вече отъ 50 урока.

Чл. 20. Окрѣжниятъ комитетъ опредѣля размѣра на наказанието за неявяване на опълченците за цѣли села или маҳали при упражненията и за погрѣшки направени отъ цѣли чети въ време на упражнението.

Постановлението на Окрѣжниятъ комитетъ, което опредѣля изрѣстно наказание, предава се на лицата отъ административно вѣдомство, които сѫ длѣжни да го исполнятъ като окончателна присъда отъ сѫдебно учреждение.

Чл. 21. Власти на окрѣжниятъ комитетъ при налагането на наказание, се ограничава съ напомняване, строга бѣлѣшка, глоба отъ единъ до педесетъ лева и налъстие съ заговоръ отъ единъ до три дена.

Чл. 22. Окрѣжниятъ комитетъ:

а) Рѣшава коя категория отъ опълченците (повѣрѣстъ или други условия) трѣба да се яви на упражнения;

б) Рѣшава времето, когато опълченците сѫ достатъчно подгответи за да имъ се даде оръжия на рѣдѣтъ;

в) Разглежда препирните по между жителите и инструкторите;

г) Распорежда се въ раздаването патрони и оржии, които му се дадени отъ Правителството за обучение; също и които съх останали слѣдъ смъртта, болѣстта или уволнението на изѣкни опълченци;

д) Засѣдава не по малко отъ два пъти въ единъ мѣсецъ.

Чл. 23. За непосредствено наглеждане на опълченците надъ учението въ окръжията и за ржководиене занятията имъ въ всѣй военен окръгъ, се назначава офицеръ, комуто се присъюва назването окръженъ войски начальникъ, който получава годишна плата като ротенъ командиръ въ войската, като се считатъ въ това число и пътните му разноски.

Чл. 24. Окръжният войски начальникъ има слѣдующите длѣжности и правдени:

а) Той е отговоренъ за успѣшния вървежъ на войнишкото образование на опълченците;

б) Той ржководи войнишкото образование и е задълженъ да обикаля окръга не по малко отъ 6 пъти въ годината;

в) Той испитва въ знание на службата запасните илжни чинове, които желаятъ да заематъ инструкторски длѣжности;

г) Той има право да смѣнява инструкторите и да предлага да се назначатъ други.

Чл. 25. Окръжният войски начальникъ непосредствено се подчинява на Военното Министерство и Началнику Отдѣла по дѣлата на запасните чинове и наборите.

Чл. 26. Окръжните войски начальници се назначаватъ изѣкъ между най-добритъ офицери и се утвѣрждаватъ, на длѣжността си съ приказъ отъ Княза по представление на Военния Министъ.

Чл. 27. Окръжният войски начальникъ по своето съзвание, обязательно, засѣдава въ мѣстни комитетъ съ право на гласъ; въ нетовата канцелярия се създадочва всичкото писмоводство на комитета, за разноски на която и му се отпускатъ отъ хазната отъ 1000 — 2000 лева годишно; тая сумма се издивява съ оправдателни документи.

II Организация на опълченето.

Чл. 28. Единица въ организацията се счита чета (сотня). —

Чл. 29. Ако числото на опълченците въ изѣкъ чета, е повече отъ сто и по малко отъ двѣстъ, тѣ съставляватъ една чета, която се нарича по името на общината.

Ако числото на опълченците е повече отъ 200 души, тѣ съставляватъ иѣконо чети, които носятъ името на общината, съ прибавление Н-ро по редъ. — Тия общини, които даватъ по малко отъ сто души опълченци, образуватъ чета заедно съ съѣдните общини, ако само изѣконо особни мѣстни условия на това не пречатъ.

Чл. 30. Расписанието на населените мѣста, по четнически околии, става отъ окръжните съвѣти и се утвѣрждава отъ окръжните управители.

Чл. 31. Началника на четата (сотната), е четникътъ (главатаръ); той се грижи за военното образование на опълченците и наблюдава, щото оржжето и боевитъ запаси да се държатъ отъ тѣхъ въ добъ редъ. Той се избира по вишегласие, съ тайно гласуване, отъ всичките опълченци на четата и се утвѣрждава въ длѣжността си отъ окръжният комитетъ, отъ благоусмотрѣнието отъ когото зависи да отдалечава четника, отъ длѣжността му и да предлага на четата да си избере другъ четникъ.

Чл. 32. Четата се расподѣля на десетини, или споредъ врѣстата на опълченците, или споредъ расположението на кѫщата имъ.

Всѣка десетина си избира, по вишегласие, десетникъ, който се отвѣрждава отъ четника, отъ когото зависи да замѣни десетника съ другъ, като предложи на десетината да си избере новъ.

Чл. 33. Десетникътъ съ длѣжни да наблюдава, щото людътъ отъ десетината имъ, безъ законни причини, да не се уклонява отъ учението; за своеолно уклонение тѣ съ обявани да съобщатъ на сотника и инструктора.

Чл. 34. Десетникътъ има право да разрѣши на опълченците отъ десетината си да не се явятъ на учение поради уважителни причини; за ония опълченци, на които е дѣлъ такова разрѣшене, също и за причините той е длѣженъ да съобщи на четника и инструктора, предъ началото на занятията.

Чл. 35. Помощникъ на четника е подчетникъ, който се избира по вишегласие отъ десетникътъ въ четата; той се утвѣрждава въ длѣжността си и се удалява отъ нея, както четника, отъ окръжният комитетъ!

Чл. 36. Четницътъ, подчетницътъ и десетникътъ, за отличие отъ другите опълченци, въ строя носятъ на лѣвата си ржка народенъ триколортъ.

Чл. 37. Въ строя всичките опълченци трѣба да иматъ левъ на шапките си

Чл. 38. Четника избира, по свое благоусмотрѣние, изѣкъ десетникътъ единъ на редникъ, който има обявленостъ на фелдфебеля въ войските.

Чл. 39. Освѣтиятъ четника, подчетника и десетникътъ при всѣка чета се назначава и по единъ инструкторъ.

Чл. 40. Инструкторъ е длѣженъ:

а) Да учи опълченците споредъ програмата;

б) Да следи, съ най голяма грижа, пазянето патроните и оржжето и за всѣка поврѣда да явява на четника;

в) Да иска отъ учениците си строга военна дисциплина.

Чл. 41. На тия опълченци, които иматъ сгоденъ за тѣденъ конъ съ потребните приадлежности, разрѣшава се да образуватъ конни десетини или чети и да приематъ участие въ войнишките упражнения на конете си, освѣнъ въ тия случаи, когато упражнението е въ стрѣлба.

Чл. 42. Всѣка чета си има препорецъ, печать и касса; послѣдната се образува отъ приносите на общински тѣ членове или отъ други извори, по опредѣление отъ самите общини, както и отъ парите на глобата. Отъ тая касса се плаща за устройване на ишани (мишени), складове, гимнастики и др.

Ако срѣдствата позволяватъ, отъ четническите каси се отдадва награда (призъ) за стрѣлянѣ, възнаграждение за мастеровитъ, инструкторътъ, музикантътъ и пр.

III Начинътъ по който става образоването на чети

Чл. 43. Окръжният Управителъ, слѣдъ като обнародва расписанието на окръга по четнически околии (чл. 29), надлежните общински управления съставлятъ списъци на опълченците, въ които се отбѣлѣзва, кой ще испытава тегобата съ конъ; заедно съ това общинските съвѣти опредѣлятъ: начина за съставянето четническата кassa, — времето и мястото, гдѣто трѣба да се сбиратъ опълченците за войнишки упражнения и стрѣлянѧ, — цѣвѣтъ и видъ на препорецъ и пр.

Чл. 44. Това като се свърши, опълченците се сбиратъ за да си избератъ четникъ, подчетникъ и десетникъ, споредъ членовете 30, 31 и 33.

Чл. 45. Избраният четникъ представя на окръжният комитетъ, както за своето утвѣрждение въ длѣжността, та-ка и за това на подчетника. Заедно съ това, той му представя свѣдѣнія за числата на опълченците въ четата. Като отбѣлѣзва колко отъ тѣхъ ще испытаватъ тегобата съ конъ.

Чл. 46. Снабдяването чети съ оржжие, боеви припаси, а въ нѣкой случай и съ инструктори, става по распореждането на Военният Министъ посредствомъ окръжните комитети.

IV. Престѣлки и престѣлки по испълнението военната тегоба въ опълченето. Наказание и подсѫдностъ. Дисциплинарната власть на Началницъ

Чл. 47. Опълченците, ако не съ свикани на извѣдно Събрание (чл. 3) сѫдятъ се само по обикновенни сѫдѣ. За войнишки престѣлки, направени отъ нѣкой опълченецъ, когато той е билъ въ събрание или подъ оржжие, обикновените сѫдилица прилагатъ военно-углавните закони, и при това четникътъ и подчетникътъ се считатъ за офицери, а десетникътъ за унтер-офицери.

Чл. 48. Въ извѣдно събрание опълченето, както то войските, се починива на военният закони.

Чл. 49. За неявиране, безъ благословна причина, на опредѣленото за събиране място, както и за немарливо и нечисто държане на оржжето си, опълченецътъ се наказва съ глоба, отъ единъ до двадесетъ лева, споредъ опредѣленето на съвѣта, съставенъ отъ четника, подчетника и десетникътъ на четата. Глобата се внася въ четническата кassa. Ако нѣкой опълченецъ не иска да се покори на рѣшенето на съвѣта, то четника е длѣженъ да рапортира на окръжният комитетъ, който се распорежда, чрезъ административната власть, за приложение на рѣшенето.

Чл. 50. Въ видъ на дисциплинарно наказание четникътъ има право да остава невнимателни и немарливи опълченци, не повече отъ два часа за да продължаватъ войнишките упражнения, слѣдъ распушчането на другите опълченци отъ четата.

Чл. 51. Окръжният войски начальникъ има право да прави забѣлѣжки и мързанїя на подчинените му опълченци, когато тѣ съ събрани или подъ оржжие, и съ дисциплинарно наказание не повече отъ 1—4 часа на упражнение.

Чл. 52. Окръжният комитетъ има право да подига сѫдебно пресъдване срѣчу опълченците за войнишки престѣлки.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 3 декември 1880 год.

На първообразното написано:

Александъръ.

Приподписано:
Военният Министъ Генералъ Эрнротъ.

Приказъ № 194.

Слѣдъ измѣнението срока на дѣйствителната служба отъ четири на двѣ години по новиятъ законъ, за необходимостъ се вижда щото всичките низни чинове да преминатъ въ течението на службата си пълното строевое образование. Съ тая цѣль се предполага да се измѣнятъ въ настоящемъ сѫществуващи правила, относително назначението постоянни вѣстовии при Г. Офицерите. За основание на това се приема раздѣленето на слѣдующите три категории.

1) Нефронтови офицери безъ коне за ѓадене.

2) Нефронтови офицери, които иматъ коне за ѓадене.

3) Въобще всичките строеви офицери, въ разрѣда на които се отнасятъ всичките дружини, полкови и ветеринарни врачи.

По първата категория, иматъ право наказаніе слуга въ натура, въ замѣнение на която се дава парично възнаграждение въ размѣръ по 40 франка въ мѣсецъ.

По втората, иматъ право на единъ вѣстовий въ качеството на конюхъ.

По третата, иматъ право на вѣстовий т. е. оставатъ си на предишните основания.

Вѣстовите при офицерите отъ третата категория въ всичко се приправляватъ къмъ строевите низни чинове, задължително преминаватъ заедно образователната курсъ.

Сѫществуващото положение за офицерските слуги има, сила до 1-и мартъ 1881 година.

Послѣ 1-и мартъ трѣба да се приеме настоящето положение.

Който отъ Г. г. Офицерите пожелае отъ сега да се откаже отъ казенната си слуга, дѣлътъ е да заяви за това по началството си, за да му се ассигноватъ пари да си хване волно-пазаренъ слуга.

При настоящето се прилага подраздѣление на офицерите по категории съ указание кому се допушта парично възнаграждение въместо казенна слуга и кому такъвъ се дава въ натура.

Послѣ това, всяко назначение на вѣстовий несъгласно съ настоящето положение трѣба да се прекъсне подъ наглеждането на началниците на отдѣлните части.

Министерството	Число на чинове	Вмѣсто казенна слуга, парично възнаграждение въ размѣръ 400 фр. въ годината.	Вѣстовий въ качеството на конюхъ.
Министерството	1	1	2
Неговътъ Товарищъ	1	1	1
Началници на Отдѣлението	3	1	
Тѣхни Помощници	4	1	1
Състоящи за поржчки	1	1	
Старши врачи	1	2	
Ветеринарни врачи	1	2	
Отдѣлите			
Началници на Отдѣлите	2	1	1
Адютанти	6	2	2
Врачове на Отдѣлите	2	2	
Училището			
Началникъ на Училището	1	1	1
Адютантъ	1	1	
Командиръ на Юнкерската рота	1	1	
Училищни Офицери			

Съ указъ подъ № 697 отъ 25 ноември 1880 год. назначава се Г. Д-ръ Н. Василиевъ за И. длъжност окр. лѣкаръ въ Балчикъ отъ 1-й декември 1880 год.

По Министерството на Правосъдието.

УКАЗЪ

№ 689.

Ний Александъ I.

По Божията милост и народната воля

Князъ на България.

Споредъ доклада на привременния Министър на Правосъдието Нашъ Министър на Финансите отъ 5 декември 1880 год. подъ № 146, основанъ на ходатайството на Кюстендилския Окръженъ Съдъ съ представлението му подъ № 1422, и 15-й членъ от Конституцията

Постановихъ и Постановявамъ:

Статья I. Да простимъ остатока отъ наказанието въ затворъ на осъденъ отъ Кюстендилския Окръженъ Съдъ Никола Костовъ жителъ изъ г. Велесъ (Македония), на шестъ мѣсеченъ затворъ, за случайно убийство на своятъ съотечественикъ Андонъ Кръстевъ.

Статья II. Испълнението на настоящий указъ, възлагами на привременния Министър на Правосъдието Нашъ Министър на Финансите.

Издаденъ въ Нашата Столица въ София на 5 декември 1880 година.

На първообразното съ собственната ръка на Негово Височество написано:

Александъ.

Привременниятъ Министър на Правосъдието Нашъ Министър на Финансите Каравеловъ.

Телографически депеши

на

„ДЪРЖАВЕН ВЪСТНИКЪ“

(Агенция Хавасъ).

Парижъ 4/16 дек. По случай на постъпенъ единъ членъ публикуванъ въ „Таймс“ Парижъ въст. „Le Temps“ заявява че силитъ одобрили францускиятъ за Гърция предложения, които по този начинъ станали Европейски предложения, това спомълванията за испълнението на Берлински Трактатъ; следователно инициативата за нови предложения да се нарече гръцкиятъ въпросъ сега принадлежи на Англия. Tempis вървя че силитъ ще работятъ тъй щото да докаратъ единъ непосредствено спогадане между Турция и Гърция.

Виена 4/16 дек. Камарата на депутатите съдей съживо разискване прие проектъ който упълномощава правителството да пусне въ обращение 14½ миллиона книжни рента.

Берлинъ 4/16 декември. „Северната Германска Газета“ извѣстява че съюзниятъ съдѣтъ приель единъ законопроектъ който се отнася за единъ заемъ отъ 54 миллиона марки назначени за нуждите по пощите, телеграфите, флотата и армията на Германската Империя.

Букурещъ 4/16 дек. Рускиятъ Императоръ натовари г. Якобсонъ да каже г-ну Братияну че Н. Им. Вел. се отъ сърце зарадувалъ за дѣло Богъ запазилъ г-на Братияно отъ опасността, която го застрашила.

Цариградъ 4/16 декември. Портата южна зановѣдъ на управителите въ областите да препращатъ половина отъ приходите въ Цариградъ за нуждите по Военното Министерство. Забѣжъжва се че много и особено отъ артилеристите войници бѣгатъ отъ редовете си.

Лондонъ 4/16 дек. Споредъ „Дайли Телеграфъ“ Английското правителство изучавало единъ проектъ за да се приложатъ военниятъ закони въ развалините окръжия у Ирландия.

Римъ 5/17 декември. Папата назначи г. Якобини държавенъ секретарь.

Парижъ 5/17 декември. Слуховете че Тунискиятъ Бей билъ тежко боленъ и че Французки войски се съсредочаватъ на границите на Тунисъ, се опровергаватъ.

Цетина 5/17 декември. Князъ Никита благодари г. на всички сили за счастливото рѣшене на расправията за Дулцино.

Виена 5/17 декември. Политише Кореспонденсъ казва че идеята за рѣшение Гръцкиятъ въпросъ чрезъ Европейски третейски Съдъ презъ постъпните дни зема да се усъществява. Сега на скоро Европейските кабинети има да се позанимаятъ съ него. Английското правителство сполучило да спечели на тази място Френското правителство, което отъ своя страна подкачя съ другите кабинети да се споразумява върху това, дали е навременно и възможно да се положи въ действие предварителните рѣшения на силитъ.

Берлинъ 6/18 декември. Въстниците публикуватъ едно пи-

смо отъ г. Рангабе, гръцкиятъ министър въ Берлинъ, въ което той казва че разговорътъ, който ужъ ималъ нѣкакъ си редакторъ на В. „Трибуналъ“ и който разговоръ билъ публикуванъ той въстникъ безъ неговото съзволение е съвършено измисленъ и той го отблъска.

Римъ 6/18 декември. Министъръ г. Дезанитисъ и г. Фамирели, главенъ секретарь, си дали оставката. Сенатъ като разисквалъ бюджета по министерството на външните дѣла г. Каироли говори въ същия списъкъ както и въ Камарата на депутатите; между това той исказа блаторадностъ г. Гладстону за голъмът му стариинъ да се запази Европейското съгласие и за морската демонстрация която постигнали цѣльта си. Конроли ако и да съзира възможни нѣкакви-заплати и все пакъ се надѣва че Европейското съгласие щетрае. Италия никога нѣма да забрави приятелските връски, които я свързватъ съ Гърция. Европейски третейски съдъ не е още предложенъ, но може да биде предложенъ.

Цариградъ 6/18 декември. Гръцкиятъ въстникъ и „Фаръ до Босфоръ“ се спрѣха привременно а в. „Траки“ се унищожи.

Римъ 6/18 декември. Портата съ единъ втори циркуляръ отъ 3/15 того потвърдява ония отъ 2/14 декември. Портата като се връща върху онова, което по-напредъ съобщила на силитъ, изважда на явъ разликата на поведението на Гърция, когато Турция стои съвършено мирна и тиха. Портата въ постъпниятъ си циркуляръ пакъ съобщава надежда че силитъ ще зематъ въ внимание жертвите които си е наложила Портата изъ уважение желанието на силитъ и че тъ ще умѣятъ да накаратъ Гърция да биде по умѣрена въ претенциите си.

Парижъ 6/18 декември. Увѣряватъ че Гърция би отказала да подкачи отново прими преговори съ Портата, Силитъ се споразумява върху третейски съдъ.

Виена 7/19 декември. Камарата на депутатите въ единъ вечерно засѣдане узаконила съ 170 гласа противъ 115 изборите на голъмъ притежатели отъ горния Австрия които бѣха силно нападнати отъ опозицията.

Парижъ 7/19 декември. Въстникъ „Tempis“ като говори за гръцкиятъ въпросъ казва че Франция никога не е искала да употреби принудителни мѣрки проривъ турция. Той прибавя: Страната ни (Франция) никога нѣма да позволи на правителството си да стѣдва военномилитарна политика.

Цариградъ 7/19 декември. На 9-и того въ вторникъ г. Тиссо ще предаде на Султана едно смордично писмо отъ г. Греви, който награждава Султана съ голъмата лента на почетниятъ легионъ и орденъ и въ брилянти. Султана приель на посещение Великата Княгиня Николаевна съ двѣтъ и дѣца, които днес обѣдватъ въ палата. Портата подала на посланиците си еднаnota, въ която исказва своето съгласие на предложението, което тии бѣха направили съ нотата си отъ 5 декември (н. с.) относително окончателното разграничение на Турско-Черногорската граница отъ устиято на река Бояна до Скутарии.

Лондонъ 8/20 декември. Г. О. Сюлливънъ, депутатъ отъ Лимерикъ, въ единъ митингъ които стана вчера въ Мюлингъръ, казалъ, че владѣлецъ и наемателъ на земи сѫ принудени на една борба въ която единия или другия тръбва да се погуби.

Римъ 8/20 декември. Въстниците обнародватъ едно писмо отъ Меноти Гарibalди въ което той казва че никого не е уполномощавалъ въ негово име да прави преговори съ гръцкото правителство.

Парижъ 8/20 декември. Распръснатите слухове че станали предложението да се състави европейски третейски съдъ за да решатъ гръцкиятъ въпросъ, сѫ преждевременни. Наистина че сѫ станали размѣнения на взглядове по този въпросъ между нѣкакъ правителства, но никакво предложение още не е направено.

Берлинъ 8/20 декември. Германската Съвѣрна Газета казва: Германскиятъ Кабинетъ официално приятели предложението Турско-Гръцката распра да се реши отъ третейски съдъ. Кабинетъ обявилъ че е наклоненъ да приеме това предложение въ интересъ на задържане европейското съгласие, ако другите сили удобряватъ това; но Германскиятъ Кабинетъ поставилъ предварително условие, че преди всичко сълите ще попитатъ Портата и Гърция съгласни ли сѫ тъ да приематъ третейската пресъдба. Въ сѫщото време Германия предложила, щото сълите да не поставятъ за основа единодушното съгласие на всички върху рѣшението на третейски съдъ, но че рѣшението което се приеме отъ четвъртъ сили да бѣде задължително за всичкото.

До когато сълите не се съгласятъ върху тази или друга програма и до като не си уздравятъ че Турция и Гърция ще се подчинятъ на третейското рѣшение, тъ всяко ще се намѣрятъ предъ този въпросъ „Какъ да се положатъ дѣйствието предварителните рѣшения на сълите“.

С. Петербургъ 9/21 декември. Рускиятъ войски нанесли по-

Отъ Министерството на Финансите.

ПОКАЗВАНЬЕ.

Денът 1 януари 1881 г. въ който тръбва да се извърши първото общо изброяване на народа въ Княжеството, съвсемъ приближава. Съ благодарение признавамъ че въ много окръзи нашите патриоти побързали да поемятъ длъжността доброволно преобройтелъ; на жалост обаче това неможе да се каже за сичките 21 окръзи; Има даже място, гдѣто при многократните поканвания отъ страна на мястните власти, гражданинъ не пожелали да земятъ участие въ преоброяването. За това считамъ своя длъжност да обръна вниманието на съотечествениците си върху поканването ми отъ 2 септември т. е. подъ № 8855 публикувано въ 69 бр. отъ „Държавенъ Въстникъ“ и препечатано въ другите бълг. въстници, като ги помоля да не отказватъ съдѣйствието си при такова отъ общата важност дѣло. Доброволни преобройтели сѫ наистина необходими, защото при сегашното народно развитие тѣлко би се намѣрили достаточно наемни преобройтели, които би отговаряли напълно на назначението си; а онзи господи, които съ успехъ могатъ да записватъ населението, надѣвамъ се, че ще се намѣрятъ уврѣдени, ако имъ се предложи заплата. За това и още единъ път умолявамъ всички господи любители на народния напредъкъ и интересъ да покърътуватъ за общо добро нѣколко часа отъ времето си и да помогнатъ за точното изучаване на нашия народъ. Ласкаю се да вървамъ че поканването ми ще намѣри отзивъ въ сърдцата на всички патриоти. Онзи господи родолюбци, които желаятъ да бѫдатъ доброволни преобройтели, моля да се явятъ при мястните си кмети, който ще назначи участъкъ за преоброяване и ще имъ даде всичко потребно въ това отношение.

Началника на статистическото отдѣление.

М. Х. Сарафовъ

II. Умоляватъ се редакциите на всички български въстници да препечататъ въ листовете си горното поканване.

София 5 декември 1880.

Отъ Министерството на Проеврѣщението.

ИЗВЪСТИЕ.

№ 3381

Въ Цариградската учителска семинария има едно Учителско място вакантно. Който отъ г-да учителите желаетъ да завземе това място, нека се обръне въ Министерството на Народното просвещение за споразумѣние.

София 1 декември 1880 год.

Главенъ Секретарь Др. Конст. Иречекъ

Свищовски Мировий Съдъ.

Задочно рѣшение.

Днесъ на 18-и ноември 1880 г. Свищов. Миров. Съдия В. Д. Марковъ разгледа въ рѣдовното си съдебно засѣдане открыто часа по 9 прѣдъ пладнѣ гражданското дѣло № 143. по тѣжбата на Хафузъ Ахмедъ Сюлюмановъ жителъ Свищовски противъ Мейзинъ Мolla Мехмедовъ Хафузъ Ибишевъ тоже жителъ Свищовски за искътъ отъ (38) тридесетъ и осемъ лита турски.

На именното призование представи се само ищеща отъѣтвеника отсътствуващъ, прочете се прощенето на ищеща прието въ бившиятъ Свищов. Окръженъ Съдъ на 6-и мартъ 1880 г. подъ № 549, който като потвърди и устно съдѣржанието му, прибави че понеже отъѣтвеника съгласно троекратното публикуване призовката № 855, на поменжий Съдъ въ броеветъ №, №, 37, 38 и 39 на „Държавенъ Въстникъ“ отъ 2-и 5-и и 16-и априлъ 1880 г. сѫ не представи въ Съдъ то моли Мировий Съдъ на основание записи, когото прилежава да се отсѫди отъѣтвеника задочно и му заплати 38 т. л. остатокъ отъ 50-те л. т. сѫщо и Съдебните разноски фр. 72 и 59 сантима. Мировий Съдия като има прѣдъ видъ 1) записи издаденъ отъ Мейзинъ Мolla Ахмедъ Хафузъ Ибишевъ на 1292 год. (Арабилюахъръ) за л. т. 50. 2) троекратната публикация на призовката № 855 на Свищов. Окр. Съ

срокъ въ Русенск. Окръженъ Съдъ отъ денътъ на публикуването настоящето рѣшеніе, което е издадено на 18-ий ноември 1880 г.

Мировий Съдия В. Д. Марковъ
1—(206)—2

Видинскии Мировий Съдъ.

Призовка.

по дѣло № 220

Видинскии Мировий Съдия, съгласно ст. 47 отъ Съдопроизвод. по граждан. дѣла и на основ. ст. ст. 83, 114 и 115 пун. З-ий отъ Временните Съд. Правила, приглашава Балджи Османъ Аметовъ Нишли, бившии ж. на г. Видинъ, а сега отсѫтствущи изъ предѣлите на България, да се яви лично, или да прати свой пълномощникъ, въ (6) щество мѣсяченъ срокъ отъ послѣдното напечатване на този призовка, въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да присѫтствува при разглеждането на искътъ, предявенъ противъ него отъ Емине Мустафова, на сумма 2079 гр. по записъ.

Ако отвѣтникътъ Балджи Османъ Аметовъ Нишли, не се яви въ течението на горѣзначеното врѣме, нито прати отъ страната пълномощникъ съ установени по закона пълномощно, то дѣлото на точното основ. на ст. 115 отъ Съдопроизводството по гражд. дѣла по молбата на истецъ, Емине Мустафова, ще бѫде разглѣдано за очно.

Камарата на Видинскии Мирови Съдия се намира въ г. Видинъ, въ Сарайтъ.

Видинъ 29 ноември 1880 г.

Мировий Съдия Г. Д. Минковъ.
Секретарь Д. Петровъ

1—(204)—2

Поп-кьойскии Мировий Съдъ

Призовка.

№ 73.

На основание ст. 115 § 2-ий отъ Вр. Съд. Правила призовава Исаакъ Бея, житель Разградский, по настоящемъ живущъ въ Цариградъ, да се яви лично въ съдътъ, за да положи клѣтва, че не е приель 250 оки масло крашанко, отъ Османъ Ага изъ с. Попово; и, въ случай ако се не яви въ четири мѣсяченъ срокъ отъ денътъ на троекратното публикуване, на настоящата призовка, съдътъ ще постѫпи съгласно ст. 115-ий членъ отъ съдопроизводството по утражданскии дѣла.

Разградъ 18-ий ноември 1880 год.

За Поп-кьойскии Мировий Съдия
Разградскии Мировий Съдия К. Г. Кипровски
Секретарь В. Маноловъ

1—(101)—3

Русенскии Окръженъ Съдъ

Призовка

№ 6941

Русенскии Окръженъ Съдъ призовава Евгатий Г. Щонаковъ живущъ въ Ромжия въ града Букурещъ да се яви лично или чрезъ свой законни повѣренникъ въ залата на засѣданіята на този съдъ, слѣдъ 4 мѣсеки отъ денътъ на послѣдното троекратно публикуване на настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, съгласно 115 ст. п. 2 Вр. Съд. Правила, за да даде обяснение и отговори на заявления срещу него искъ отъ Николча Г. Щонаковъ житель и търговецъ въ Русе за 300 полимпериала по единъ записъ заедно съ лихвите имъ.

Въ случай на неявяване Съдътъ ще постѫпи съгласно ст. 126, 127 и 281 — 284. Вр. Съд. Правила.

Предѣдатель Д. Мариновъ
Секретарь П. А. Кърджиевъ

1—(194)—3

Свищовскии Мировий Съдъ.

Призовка.

№ 451.

Свищовскии Мировий Съдъ съгласно ст. 115 § 2 отъ временните Съдебни Правила призовава: 1) Еминъ Ефенди, 2), Мехмедъ Раифовъ, 3), Ализъ Бея и 4), Х. Еминъ Ефенди, всички жители Свищовски а сега живуши заграница въ Цариградъ (Турция) да се явятъ, лично или чрезъ свой повѣренници, въ Съдътъ въ срокъ на четири мѣсяци отъ троекратното публикуване на тая призовка, за да отговорятъ на заявението срещу тѣхъ отъ Свищовската земедѣлческа касса искове както слѣдватъ:

Срещу първий за 600, грона съ лихва по 12% за година отъ 6-ий априлъ 1872 година.

Срещу втори за 400, гр. съ сѫщата лихва отъ 30-ий ноември сѫщата година.

Срещу трети за 1000, гр. съ сѫщата лихва отъ 2-ий мартъ 1874 година, и

Срещу четвърти за 500, гр. съ сѫщата лихва отъ 21-ий октомври 1871, година.

Въ случай на неявяване Съдътъ ще постѫпи съобразно ст. 281 § 1-ий отъ поменжтите правила.

Свищовъ 29-ий ноември 1880 г.

Мировий Съдия В. Д. Марковъ.

Секретарь П. Т. Тортомановъ

1—(205)—3

Софийскии Окръженъ Съдъ.

Призовка.

№ 5438.

Съ която Софийскии Окръженъ Съдъ на основание 114 ст. отъ врем. Съдеб. Правила призовава наследниците на Мустафа Шуки Ефенди бив. жители Софийски, а сега живуши въ Цариградъ, да се явятъ съгл. 115 ст. 2 и. отъ сѫщите Съдебни Правила или самъ, или чрезъ свой законенъ повѣренникъ въ четири мѣсяцента срокъ отъ денътъ на публикуването на настоящата призовка, за да отговорятъ на искътъ предявенъ противъ тѣхъ отъ Софийски жителъ Леонъ Хани Фархи повѣренникъ на баща си Самоилъ Фархи, за 44175 грона и 23 пари.

Въ случай на неявяването имъ, ще се постѫпи съобразно 281, ст. 1, п. отъ временните Съдебни Правила.

Прѣдѣдатель Неновицъ.

Секретарь М. А. Караповъ

1—(192)—3

Трънскии Мировий Съдъ

Призовка

№ 948

Трънскии Мировий Съдия на основание ст. 114 отъ Временните Правила за устройството на Съдебната част въ България призовава мюслуманинъ Мулла Лятифа Хюсейновъ, бившии жител Трънский, а сега находящъ се въ г. Кочани (въ Македония), да се представи съгласно ст. 115 п. 2 отъ сѫщите Правила, лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ, най късно слѣдъ четири мѣсяцента срокъ отъ денътъ на послѣдното троекратно публикуване на тая призовка, за да отговори на заявления срещу него искъ отъ 3433 грона и 9 пари отъ Трънския жител Мулла Хасана Мустафовъ, повѣренникъ на Мехмеда Шерифовъ, Рюзгаде и Емира.

Въ случай на неявяване, съдията ще постѫпи съобразно ст. 115 и 116 отъ съдопроизводството по гражданскии подсѫдни на мировитъ съдъ дѣла.

Трънъ 19 ноември 1880 год.

Мировий Съдия М. Карапиловъ

Секретарь Д. П. Илиевъ

1—(196)—3

Призовка

№ 949

Трънскии Мировий Съдия на основание ст. 114 отъ Временните Съдебни Правила призовава Иванчо Ивановъ жител отъ село Сухидоль (Трънска Околия), а сега находящъ се въ село Мозгово, Алексиначки Окръгъ (Сръбско), да се представи съгласно ст. 115 п. 2 отъ сѫщите правила, лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ, най късно слѣдъ четири мѣсяцента срокъ отъ денътъ на послѣдното троекратно публикуване на тая призовка, за да отговори на заявления срещу него искъ отъ 5000 грона отъ поръчите му Тома Стойковъ, жител отъ село Слишовци, Трънска Околия.

Въ случай на неявяване, Съдията ще постѫпи съобразно ст. 115 и 116 отъ съдопроизводството по гражданскии подсѫдни на мировитъ съдъ дѣла.

Трънъ 19 ноември 1880 година.

Мировий Съдия Карапиловъ

Секретарь Т. Илиевъ

1—(197)—3

Балчикскии Мировий Съдъ.

Обявление

№ 424.

Азъ Мировий Съдия на Балчикската Околия, Варненски Съдебенъ Окръгъ, на основание исполнителни листъ № 410 издаденъ отъ бившии Балчикски Окръженъ Съдъ на 6-ий юни 1880 година № 1211 и съгласно ст. 451, 452, 454 и 465 отъ Временните Съдебни Правила,

обявявамъ, че подиръ два мѣсека отъ троекратното обнародване на настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и до 61 день ще да продавамъ съ наддаване къщата на Балчикски жител Сали Юзбашиевъ за удовлетворение иска хиляда триста и единъ грона (1,301) на съжителът му Петър Узуновъ.

Продаваемата къща е въ градътъ Балчикъ, едноетажна, съ три стап., каменна, съ покривъ керамидъ и съ дворъ около една лѣха място.

Сѫщата е незаложена никому и наддаване ѝ ще се почне отъ двѣ хиляди грона (2,000).

Желающтъ да я купятъ, нека се явятъ на поменжтите срокъ въ въврението ми Съдъ.

Балчикъ, 28 октомври 1880.

Мировий Съдия Г. Киверски

Секретарь Д. Даракчиевъ

2—(182)—3

Видинскии Окръженъ Съдъ.

Обявление

№ 3767.

Леополдъ Печенка, Австро-Венгерски поданикъ, съ неизвестенъ личенъ описъ, бивши слуга (Келнеръ) въ „Хотелъ Франсе“ Ломъ-Паланка, около половината на мѣсецъ септември 1880. год. заминалъ за Австралия отъ г. Ломъ-Паланка, като е обвиненъ прѣдъ Видинскиятъ Окръженъ Съдъ, за побой нанесенъ въ г. Ломъ-Паланка върху Михаила Ютича, сърбски подданикъ, и за сега като е неизвестно мястожителството му за да се подложи на предварително слѣдствие, то, съ това заедно се обявлява, че всякий, комуто е известно, мястопребиванието на обвиняваний, е ябязанъ да покаже, тѣлъ се той намира, на мястните полицейски Власти, тѣзи послѣдните се замоляватъ да го представятъ безотлагателно въ Видинскиятъ Окръженъ Съдъ за далнейшето производство по обвинението му.

Видинъ, 15. ноември 1880. г.

Предѣдатель И. Титоровъ,

Секретарь Орукинъ.

2—(184)—3

Обявление

№ 133.

Долоподписания Съдебенъ Приставъ при Кюстендилъ. Окръженъ Съдъ, на основание опредѣлението на Кюстендилски Окръгъ. Съдъ отъ 23 октомври 1880 г. и съгласно ст. 455 и 465 отъ врем. Съд. Правила, обявявамъ, че отъ 10 идущи мѣс. декември настоящата година ѝ се почне публичната проданъ на къщата принадлежаща на маловърстниятъ Константий Иванчовъ ж. отъ градъ Кюстендилъ, останала по наследие отъ покойниятъ му баща за дългътъ му отъ 2000 грона и лихвата

Тази къща се намира въ частъта Студена въ гр. Кюстендилъ, покрита съ керемиди и построена съ вѣхъ материалъ, има дѣлъ стап. за живѣніе, единъ Хаътъ, Килъръ и дворъ една лѣха; граничи съ къщата на Нико Митовъ Божана Стоянова, Мурадъ Абдулувъ и лѣхъ, първоначалната и цѣна е 1,500 грона.

Желающтъ да я купятъ нека се явятъ въ канцелариата на Кюстендилъ Окр. Съдъ, гдѣто се намира продавниятъ листъ всѣкой денъ, освѣнъ празничните.

1880 г. ноември 17 денъ г. Кюстендилъ.

Съдебенъ Приставъ Петъръ К. Ивановъ.

1—(103)—3

Русенскии Окръженъ Съдъ.

<h